

အကြည်စိုက်

ရီတန်းအောင်

အခန်း(၁)

နေဝင်ရီတရောအချိန်ပ...။

ဒီအချိန်ဆို ရွာကသမီးပျိုကလေးတွေ ရေချိုမြစ်ဆိပ်မှာ အိမ်
သုံးရေခပ်ဆင်းကြပြီ။

ညနေခင်း ဝင်လုလုနေရောင်နဲ့အပြိုင် ပါးမှာနံ့သာ လှိုင်နေ
အောင်လူးထားတဲ့ လုံမငယ်တို့ အလှချင်းပြိုင်ကြတဲ့ အချိန်ဆိုလည်း
မမှားပေဘူးပေါ့...။ တချို့သမီးပျိုကလေးများကလည်း ဒီအချိန်ဆို
ရေမိုးချိုးအလှပြင်ပြီးမှကို ရေခပ်ဆင်းကြတာ။ သိတယ်မဟုတ် လား...။ ဒီအချိန်က
လတ်လျားလတ်လျား ကာလသားများ အလုပ် မရှိ အလုပ်ရှာ၊
မိန်းမပိုးထွက်ကြတဲ့အချိန်လေ...။

ဒီအချိန်ဆို ကျားကျားလျားလျား ကာလသားတွေက အကျ.. ကိုချွတ်၊
ထိုးကွင်းမင်သေ့ပေါ်အောင် ခါးတောင်းမြောင်နေအောင် ကျိုက်ပြီး
လုံမပျိုတို့ရေခပ်ဆင်းရာလမ်း ကွက်လပ်မှာ ခြင်းလုံးခတ်ကြတာ...။
တချို့ကာလသားများက အကြောင်း မရှိအကြောင်းရှာ ရေဆိပ်ကိုဆင်းပြီး
လုံမပျိုတို့ကို ရေငင်ပေးကြတာပ...။ တချို့ ကာလသားများကတော့
ထန်းရည်လေးတစ်မြူ နှစ်မြူသောက်ပြီး ရေခပ် လာတဲ့ လုံမပျိုတွေကို
အရိပ်ကောင်းတဲ့ ပညောင်ပင်ကြီးအောက် ရပ် စောင့်ပြီး ရီသဲ့သဲ့လုပ်ကြတာ...။ အဲဒီ
အထဲမှာ ဘီလူးလှဦး တို့အဖွဲ့ပါတယ်။

သိတယ်မဟုတ်လား...။ ဘီလူးလှဦးတို့အဖွဲ့ဆိုတာ ဘီလူး လှဦးပါမယ်၊

သူခိုးငပိန်ပါမယ်၊ မောင်ကောင်းပါမယ်၊ ကျွဲကြီးပါမယ်၊ ဒါကလူစုံ...။
တစ်ခါတလေရင်လည်း ဘီလူးနဲ့ ငပိန်ပဲပါတာ...။ ကျွဲကြီးနဲ့ မောင်ကောင်းက
မလိုက်ဘူး...။ သူတို့နှစ်ယောက်က မိန်း ကလေးတွေကို ကိုရင်ကြက်ပုထန်းတောက
ထန်းကောက်ပင်လောက် ကြိုက်တာမဟုတ်ဘူး...။ ဘီလူးနဲ့ ငပိန်သာ
သူရာဆိုလည်းရ တဏှာ ဆိုလည်း ထလိုက်ချင်သေးတာ...။

နောက်ပြီး သူတို့က ရေခပ်ဆင်းချိန်ရောက်ပြီဆို ဒီနေရာကို
လာတတ်ပေမယ့် ခြင်းလုံးခတ်တဲ့အထဲတော့ မဝင်ဘူးရယ်။ ခြင်းလုံး
မခတ်တတ်လို့တော့ ဟုတ်ပါဘူး...။ သူတို့ကိုယ်သူတို့ ရှက်လို့...။ ဟုတ်တယ်...။
ရှက်လည်း ရှက်ချင်စရာ...။ ဘီလူးဆိုတာက ရင်ဘတ်က ရယ်စရာ
ဘီလူးရုပ်ကြောင့်သာ ဘီလူးဖြစ်နေတာ...။ လူက လူဖလံရယ်...။ အကောင်က
ဘယ်လောက်ထိသေးသလဲဆို ငယ်ငယ်က ခိုဖွက်တမ်းတို့
တူတူပုန်းတမ်းတို့ကစားရင် သူက ရှည်ရှည် ဝေးဝေးရှာကြံပုန်းနေစရာမလိုဘူး...။
တွေ့တဲ့ တံခါးရွက်မှာ ဝင်ကပ် နေရုံပဲ...။ သူ့ကို တံခါးမှာထုထားတဲ့ တစ်ချမ်းဖောင်း
သစ်သား ပန်းပုရုပ်မှတ်ပြီး ကျော်သွားတာရယ်...။ အသားကလည်း ညိုနေတာ
ဆိုတော့ ရေနံချေးဝနေတဲ့ သစ်သားပန်းပုရုပ်အတိုင်းပဲ...။

ငပိန်ကရော ဘာထူးလဲ...။ တစ်ခါသား တခြားရွာက
ဆေးဆရာတစ်ယောက်လာပြီး သူ့ကိုငှားသေးတယ်...။ ဝမ်းရောဂါ
ကပ်ဆိုက်တုန်းကပါ။ အစားအသောက်ဆို ဆင်ခြင်ပြီးစား၊ ဝမ်း ရောဂါဖြစ်ရင် ဒီလို
အရိုးပေါ်အရေတင်ဖြစ်ပြီး သေတတ်တယ်ဆိုပြီး ...။ အဲဒီ လောက်ကိုပါးတာ...။
ခါးတောင်းများ ကျိုက်လိုက်လို့ ကတော့ သက်နုကြံချောင်းကို နှစ်
ပိုင်းဖြတ်ထားတဲ့အတိုင်းပဲ...။ နှစ်ယောက်လုံးကို ပြောပါတယ်...။ သူတို့မှာ
လူပီသတာဆိုလို့ သား ရေနဲ့ အမွှေး လောက်ရှိတာ...။ အဲဒီ လို...

အဲ...မောင်ကောင်းနဲ့ ကျွဲကြီးကတော့ ခန္ဓာကိုယ်
အဆက်အပေါက်မှာတော့ လှပါရဲ့...။ နို့ပေတဲ့ နှစ်ယောက်လုံးက

ခြေပြောင်ကြီးတွေရယ်...။ ခြေပြောင်ကြီးဆိုတာ သိတယ် မဟုတ်လား...။ ပေါင်တွေ
ခြေသလုံးတွေမှာ ဘာထိုးကွင်းမှ မရှိဘူး...။ ထိုးကွင်းထိုးရင်
နာမှာကြောက်လို့တဲ့လေ...။ ထိုး ဘူး...။ ဒါကြောင့်
သူတို့များခါးတောင်းမြှောင်အောက်ကျိုက်ပြီး ခြင်းခတ်နေလို့ကတော့
မိန်းမကြီးနှစ်ယောက် ယောက်ျားတွေနဲ့ ခြင်း လုံးဝင်ခတ်နေတာဆိုပြီး
အလှောင်ခံရမှာ...။ ဒါကြောင့် အဲဒီ အလုပ်လုပ်ဘူးရယ်လေ...။

နောက်ပြီး မိန်းမပျိုလေးတွေကို ရေငင်ပေးဖို့ကျတော့လည်း
လေးယောက်လုံးက လက်ကြောတင်းအောင်လုပ်ချင်သူတွေမဟုတ် တော့
ကြီးတော်ယောက်ျား နွားဝယ်မလောက်ကို ကြောက်တာ...။
နွားရရင်ကျောင်းနေရမှာစိုးလို့...။ နောက်ပြီး သူတို့က စိတ်ပါ
လက်ပါရေငင်ပေးတယ်ထားဦး ဘယ်လုံမပျိုတွေကမှ သူတို့ကို ကူညီ
ခိုင်းမှာမဟုတ်ဘူး...။ သိတယ်မဟုတ်လား...။ ဘီလူးတို့ဆိုတာက တစ်ချိန်လုံးကို
ထန်းရည်အိုးထဲခေါင်းနစ်နေတာ...။ ဒါကြောင့် သူတို့ကိုဆိုရင်
ဘယ်သူကမှအဖက်လုပ်အရောဝင်ပြီးခိုင်းဘူးရယ်...။ သူတို့ကလည်းသိတယ်။
ဒါကြောင့်သူတို့ကလည်း အလွယ်ကူဆုံး အသက်သာဆုံး ပညောင်ပင်ကြီးအောက်
ထိုင်စောင့်ပြီးဘေးထိုင် ငမ်း ငမ်းနေတာ...။ အငမ်းဆုံးလူတွေကတော့ ဘီလူးလှဦးနဲ့
သူခိုးငပိန်...။ သူတို့ငမ်းနေတဲ့သူတွေကတော့ တော်ရုံတွေဟုတ်ဘူး။
တကယ့်ခေါင်တွေကိုမှ မှန်းတာ။ ခေါင်ထိအကုန်စားများ မှတ် သလားတော့
မပြောတတ်ဘူး။ နှစ်ယောက်လုံးကတော့ ခေါင်မှခေါင်ပဲ ...။ သိလား...။
သူကြီးသမီးခင်မှုနဲ့ ထန်းရည်ရောင်းတဲ့ ကိုကြက် တောခယ်မ မိပ္ပားလေ...။ ဘီလူးက
ခင်မှု၊ ငပိန်က မိပ္ပားပေါ့...။

ခါတိုင်းဆိုရင် ခင်မှုတို့က ဒီလိုရေခပ်ဆင်းတာရယ် မဟုတ် ဘူး...။
သူ့အိမ်ထဲသူ အေးအေးလေးနေတာ...။ အခုမှ သူတို့အိမ် မှာ
ဝေယျာဝစ္စလုပ်ပေးနေတဲ့ ကြီးတော်ဒေါ်ခင်လှနဲ့ သူ့သမီး လေး လေးဆင့်

ရွာခဏပြန်သွားလို့ လုပ်နေရတာ ။ အခုဆို ခင်မုံရေခပ်ဆင်း တာ နှစ်ရက်ရှိပြီ။
ဘီလူးလှဦး ခင်မုံကို ချောင်းနေတာလည်း နှစ်ရက်ရှိပြီ။

ရေခပ်လာကြတဲ့ လုံမပျိုတွေ၊ ဘီလူးတို့အုပ်စုကိုမြင်တော့
နာခေါင်းရှုံ့ကြ၊ မဲ့ရွဲ့ကြဖြစ်ကုန်တယ်။ သိတယ်မဟုတ်လား၊ ဘီလူး အုပ်စုကိုဆို
ခွေးအစ၊ သူကြီးအလယ်၊ ရွာကျောင်းဆရာတော်အဆုံး ဘယ်သူမှကြည့်ရတာ
မဟုတ်ဘူး...။

ဘီလူးတို့က ခပ်တည်တည်ပဲ...။ လာသမျှလုံမပျိုတွေကို
'ဟေ့ချိုသည်းကြီး...ဟေ့ မောင့်ချစ်ချစ်ပူစူးလေး...' နဲ့ နောက်နေ သေးတာ...။ ဒါက
အပျော်သဘောမျိုးနဲ့ ပြောတာပါ...။ အတည်ကြံတာမဟုတ်သေးဘူး...။ သူတို့
အတည်ကြံမှာက...

*

ဟော လာပြီ...။

ရေအိုးလေး မနိုင်တနိုင်ရွက်ပြီး ချွေးစတို့ နဖူးပေါ်သီးထနေ တဲ့
ခင်မုံရယ်လေ...။ သူ့ဘေးမှာက ရေအိုးကြီးနှစ်လုံးကို နိုင်အောင် ရွက်ပြီး
တစ်လိမ့်ခြင်းလိမ့်လာတဲ့ ကိုကြက်တောခယ်မ မိပ္ပား...။ ခင်မုံ နဲ့ မိပ္ပားကိုမြင်တော့
ဘီလူးနဲ့ ငပိန်မျက်လုံးထဲ သက်တုံတွေဖြာသွား တယ်...။

'ဟေ့ကောင်...ဟိုမှာလာနေပြီ...ဘယ်လိုလုပ်မှာ လဲ...'

ငပိန်ရဲ့အမေးကို ဘီလူးကအောက်မေးပြုတ်အောင်ပြီး လိုက်ပြီး ...

'အရှေ့ကပိတ်ပြီး သမီးရည်းစားစကား ပစ်ပြက်ပြောပစ်မှာ ပေါ့...'

ဘီလူးစကားကြားတော့ မောင်ကောင်းနဲ့ ကျွဲကြီးတွန့်ဝင် သွားပြီး...

'ဟေ့ကောင်...ဟုတ်မှလည်းလုပ်ဦးနော်... တော်ကြာ သူကြီးသိသွားလို့ ထိတ်တုံးနဲ့ ညအိပ်နေရဦးမှာ...'

'အေးလေ...သူကြီးထိတ်နဲ့ မင်းခြေ...မင်းခြေနဲ့ သူကြီး ထိတ်ထိမှာမြင်ယောင်သေး...'

မောင်ကောင်းနဲ့ ကျွဲကြီး ကြောက်အားလန့်အားပြောတယ်။ ဒါကို ဘီလူးကမခိုးမခန့်ပြီးလိုက်ပြီး...။

'အသာနေစမ်းပါကွာ... သူကြီးထိပ်မကလို့ နောက်စေ့နဲ့ပဲ ငါ့ခြေထိထိ ငါကတော့ ဂရုမစိုက်ဘူး... ငါကတော့ အခွင့်သာတုန်း ချစ်ကြောင်း၊ ကြိုက်ကြောင်းပြောရမှာပဲ...'

သူ့စကားကြားတော့ မောင်ကောင်းနဲ့ကျွဲကြီး ပျာပျာသလဲဖြစ် သွားပြီး...

'အေး... ဒါဆို မင်းဘာသာမင်းပြော....ငါတို့တော့ လစ်ပြီ...'

'အေး ဟေ့ကောင်...မြန်မြန်လစ်မှဖြစ်မယ်... ဟိုမှာလာ နေပြီ...'

ဆိုပြီး ပညောင်ပင်အနောက်ဘက်ဝင်ပြေးလိုက်တော့တယ်။

ဘီလူးနဲ့ငပိန်ကတော့ ခပ်တည်တည်ပဲ...တရွေ့ရွေ့တိုးလာတဲ့ ပစ်မှတ်ကိုပဲ စိုက်ကြည့်နေကြတယ်...။

ခင်မှုန့်မိပွားကတော့ ဒီအဖြစ်ကိုသိသေးပုံမရဘူး..။ သူတို့ ဘာသာသူတို့ စကားတပြောပြောနဲ့ ပညောင်ပင်ကြီးရှိရာ ဦးတည်လာ တယ်။ ပညောင်ပင်ခြေရင်းရောက်တယ်ဆိုရင်ပဲ..

'ဟိတ်...'

'ဟဲ့ ပလုတ်တုတ်...ကလူ ကလူ...'

'အလို...မြေပွေးကိုက်တွေ...'

ဘီလူးနဲ့ ငမိန်ကို ရုတ်တရက်မြင်တော့ နှစ်ယောက်လုံး လန့်ပြီး အော်ကြတယ်။ ဘီလူးနဲ့ငမိန်ကတော့ ခပ်တည်တည်ပဲ...။ ခင်မုံနဲ့ မိပွားရှေ့ သက်ဆိုင်ရာ သက်ဆိုင်ရာလူရှေ့ ရပ်လိုက်တယ်။ ပြီတီတီနဲ့ သူတို့ရှေ့ရုတ်ခြည်းရောက်လာတဲ့ ဘီလူးနဲ့ ငမိန်ကိုလည်းမြင်ရော ခင်မုံ တို့ တစ်ချက်မဲ့လိုက်ပြီး ပီယဝါစာ ချစ်ဖွယ်သောစကားကိုစဆိုတယ်။

'ဟဲ့...သေနာကျတွေ... ဘယ်နှယ်... ဒီရှေ့လာရပ် ပြီး ပခန်းကိုယ်တော်ကြီးပြီး လာပြီးနေတာတုန်း... ဖယ်စမ်း'

'ဟေ့...ပါးမကွဲချင်ရင် အမြန်ဆုံးနောက်ဆုတ်လိုက် မိပွား တဲ့နော် တစ်ပွားထဲရှိတယ်... နှစ်ပွားရှိရင် ပွဲဈေးသွားရောင်းစား ပစ်မယ်..'

သူတို့ရဲ့ ဒေါသတကြီးစကားကို ဘီလူးနဲ့ ငမိန်က ခပ်တည် တည်ပဲ...။

'ဖြည်းဖြည်းပြောပါ နှမရယ်...ဖယ်ဆိုလည်း ဖယ်ပု၊ မယ်... ဒါပေမယ့် မောင်ကြီးတို့ရဲ့ ရင်တွင်းသည်းပွတ်က ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ နုနုရွရွအသည်းစကားလေးများလည်း နားဆင်ပေးကြပါ ဦး...'

ဘီလူးစကားကို ငမိန်ကပါထပ်ဆင့်ပြီး...

'ဟုတ်ပါတယ် နှမငယ်တို့... မောင်ကြီးတို့ နှမငယ်တို့ကို အသားတုန်နေတာ အတော်ကြာပါပြီ... ဒါကြောင့် ဟောဒီနေရာ ကနေအပေါ့စွန့်... အဲလေ...အရဲစွန့်ပြီး အသက်ပင်သေသေဆိုပြီး ဆင်မကြောက် ကျားမကြောက် မောင်ကြီးတို့လာပြီး နားဖောက်ရတာ ပါ...'

သူ့စကားလည်းကြားရော မိပွားဆတ်ဆတ်ခါနာသွားပြီး...

'ဘာ...ဘာ အသားတုန်နေတယ် ဟုတ်လား... ဟဲ့... ငြိမ်ပွေးကိုက်ရဲ့ အခုရေအိုးကြီးနဲ့ ပစ်ချလိုက်လို့ ခေါင်းရှစ်စိတ်ကွဲသွား မယ်သိလား...'

မိပွားရဲ့ ဒေါသတကြီးစကားကို ဘီလူးတို့က ဂရုမစိုက်ဘူး။ ပြီတီတီနဲ့ သူပြောချင်ရာဆက်ပြောတယ်။

'တကယ်ပြောတာပါ နှမရယ်...ဟိုး ရှေ့ခေတ်က ကိန္နရီ ကိန္နရာ တစ်ညတာဝေးလို့ ရက်ပေါင်း(၇၀၀)ဆွေးရတာ ကို မှတ် သားဖူးပါတယ်... အခု ကိုလှဦး နှမငယ်ကိုချစ်တဲ့ အချစ်ဟာ ကိန္နရီ ကိန္နရာထက် မလျော့နည်းပါဘူး... ဟိုးတမြန်နှစ် ကိုသားပုအလှူ တုန်းက နှမငယ်နဲ့ ကြမ်းတစ်ပြေးတည်းထိုင်ပြီး စားပွဲခုံလေးတစ်ခုံ အလယ်မှာခြားသွားရင်တောင် ဝေးတယ်မှတ်ပြီး ပေလွှာ(၄၉)စောင် ပါး လိုက်ချင်သူပါ...'

ဘီလူးရဲ့စာသံပေသံနဲ့စကားကို ငပိန်ကလည်းအားကျ မခံ...

'မောင်ကြီးလည်း ဒီလိုပါပဲ နှမပွားရယ်...နှမပွားနဲ့ ကြမ်း တစ်ပြေးတည်းထိုင်ပြီး လက်ဖက်အတူစားရင်းတောင် ဇွန်းလေး တစ်ဇွန်းခြားသွားတာနဲ့ ဝေးတယ်မှတ်ပြီး လွမ်းလွမ်းဆွေးဆွေး မွေးမွေး ပေးတာ (၄၉) ကြိမ်ကျစေရမယ့်သူပါ...'

ဘီလူးနဲ့ငပိန်စကားကို ခင်မုံနဲ့ မိပွားပိုဒေါသထွက်သွား ပြီး...

'ဘာ...ဘာပြောတယ်...'

'ဟင်...နင် နင်တို့လွန်လှချည်လား..'

ဆိုပြီးအော်ကြတယ်။ ဒါကို ဘီလူးတို့က အပြုံးမပျက် ဘူး...။

'မလွန်ပါဘူး နှမရယ်...လိုတောင်လိုသေး..'

ဘီလူးရဲ့စကားလည်းကြားရော ခင်မုံဆတ်ဆတ်ခါနာသွားပြီး ခါးပေါ်လက်ထောက်ကာ...

'အေး...နင်တို့လို အချိန်ပြည့်မှူးနေရူးနေတဲ့လူမျိုးကို ပြန် ချစ်ဖို့ မပြောနဲ့ စေ့စေ့အကြည့်ခံရရင်တောင် ကံကောင်းတယ်မှတ်...'

ခင်မှူရဲ့စကားကို မိပွားကလည်း ခါးပေါ်လက်တင်ပြီး...

'အေး...ငါလည်း သူပြောတဲ့အတိုင်းပဲ...'

ဒါကို ဘီလူးက မျက်နှာလေးကို အိုချလိုက်ပြီး...

'အဲဒီ လောက်တော့ မရက်စက်ပါနဲ့ ချစ်သည်းလျာ'

'သူပြောတဲ့အတိုင်းပါပဲ ချစ်ပွားလျာ...'

ဘီလူးစကားကို မောင်ပိန်ကလည်း မျက်နှာလေးငယ်ပြီး

ထောက်ခံတယ်...။ ခင်မှူကသာ မျက်နှာကိုမဲ့ချလိုက် ပြီး..

'အောင်မာ...ချစ်သည်းလျာလေး ဘာလေးနဲ့... ရာရာ စစ...ဟဲ့

သေနာကောင်တွေ...ကျုပ်တို့ပြောတာ မရှင်းသေးဘူး လား ဟင်...ဒါမှမဟုတ်
တော်တို့နားတွေကန်းနေလို့လား...'

ဒါကို ဘီလူးက မျက်လုံးလေးကလည်ကလည်လုပ်လို့...

'ဘာများလဲဟင်...'

ဆိုပြီး မသိဟန်ဆောင်မေးတယ်။ ခင်မှူက တစ်ဖက်လှည့် ပြီး...

'နင်တို့ကို ပြန်ချစ်ဖို့မပြောနဲ့... စေ့စေ့တောင်မကြည့်ဘူးဆို တာလေ...'

'အေး...ငါကလည်း သူပြောတဲ့အတိုင်းပဲ...'

ပွားပွားကလည်း ထောက်ခံတယ်။ ဘီလူးက မျက်နှာကို ရေနူး

နေတဲ့နွားချေးပုံလို မဲ့ခွက်ခွက်လုပ်လိုက်ပြီး...

'စေ့စေ့လေးတော့ ကြည့်သင့်ပါတယ်ကွယ်...'

ခင်မှူက ရေအိုးကိုထမ်းရင်း ခပ်ဟဟရယ်တယ်။

'ဟာဟ...နင်တို့ကို စေ့စေ့ကြည့်မယ့်အစား အနီရောင်

အပေါ်အောက်ဝတ်ပြီး ဦးစိန်လန်ကျွဲရှေ့ပဲ ဖြတ်လျှောက်လိုက် မယ်...'

အသက်အသေခံမယ်ဆိုတဲ့သဘော...။ ဦးစိန်လန်ကျွဲဆို တာ
အနီရောင်မြင်ရင် တအားကြီးဆိုး...။ ဒါကို ဘီလူးက သက်ပြင်းမွမွလှလှလေးချပြီး....

'တို့ကို ပြန်မချစ်ရင်နေပါ... စေ့စေ့လေးတော့ တစ်ခါ
လောက်ကြည့်သင့်ပါတယ်'

ခင်မုံပြန်လှည့်လာတယ်။ နောက် ဘီလူးတို့ကိုမကြည့်ဘဲ မြေ
ပြင်ကိုစိုက်ကြည့်ကာ...

'ဒီမှာ... စကားကိုအကုန်ပြောလိုက်မယ်.... နင်တို့ အခွက်တွေကို
ခင်မုံတို့၊ စေ့စေ့ကြည့်နိုင်တဲ့တစ်နေ့ နင်တို့ ငါတို့ဆီက ချစ်အဖြေရပြီလို့
မှတ်လိုက်ပါ...ဒါပဲ'

'အေး...ငါလည်း သူပြောတဲ့အတိုင်းပဲ..'

ခင်မုံက ပြတ်ပြတ်သားသားပြောတယ်။ မိပွားက ထောက် ခံတယ်..။

ဘီလူးမျက်လုံးအစုံဝင်းလက်သွားပြီ...

'စေ့စေ့ကြည့်ရင် ပြန်ချစ်ပြီလို့မှတ်ရမှာလား..'

'ရတယ်လေ မှတ်လိုက်...'

'သူပြောတဲ့အတိုင်း...'

ခင်မုံနဲ့ မိပွားစကားကို ဘီလူးက အားရသွားသလိုခပ်ကျယ်
ကျယ်ရယ်လိုက်တယ်။

'ဟားဟား... ကြိုက်ပြီ ကြိုက်ပြီ... ကျုပ်တို့ကလည်း
ဒါမျိုးကိုမှတွေ့ချင်နေတာ...မယ်မင်းတို့စကားသာ မယ်မင်းတို့ မှတ် ထားပါ...
တစ်နေ့ကျရင် မယ်မင်းသာမကဘူး မယ်မင်းရဲ့အဖေရော အမိပါ

ကျုပ်ကိုစိုက်ကြည့်ရစေမယ်... စိုက်ကြည့်ရစေမယ်... ဟား..ဟား...'

'သူပြောတဲ့အတိုင်းပဲကွ...ဟားဟား...'

ဘီလူးရဲ့စကားကို ခင်မုံက ခါးပေါ်လက်ထောက်လို့ တစ်ဖက်
လှည့်လိုက်ပြီး...

'ဟင်းဟင်း... အဲဒီ လို အမိ အဖပါစေ့စေ့ကြည့်မိရင် တစ်ခါ တည်း
လူကြီးစုံရာနဲ့ နားဖောက်ပြီးပြီလို့သာမှတ်'

'ဝေးသေး....'

'ဝေးသေး....'

'ဝေးသေး... ဟုတ်လား... တွေ့ကြသေးတာပေါ့ ကွာ...
တွေ့ကြသေးတာပေါ့... ကိုယ့်စကားသာကိုယ်မှတ်ထား ပါ...'

'မှတ်ထားပါတယ်...မှတ်ထားပါတယ်...လူမှာ ကတိ မင်းမှာသစ္စာတဲ့...
ခင်မုံတို့က ကတိတည်ပြီးသား'

'ဘာ...ကတိတည်ပြီးသား ဟုတ်လား...'

ဆိုပြီး

'ဒီမှာကြည့်...'

ဘီလူးက အလစ်အငိုက်ဖမ်းပြီးပြောတယ်။ ဒါကို ခင်မုံ က...

'မကြည့်ဘူး'

ဆိုပြီး တစ်ဖက်လှည့်သွားတယ်။ ခင်မုံရဲ့အပြုအမူကို ဘီလူး တို့
သဘောကျသွားပြီး ...

'ဟားဟား...ကိုယ့်စကား ကိုယ်မှတ်ထားပေါ့... အခု မကြည့်ချင်ရင်နေ...
တစ်နေ့ကျရင် မင်း ငါတို့ကိုစေ့စေ့ ကြည့်ရမယ် ခင်မုံ... စေ့စေ့ကိုကြည့်ရမယ်...'

'အေး... သူပြောတဲ့အတိုင်းပဲ မိပွား... ချစ်ရည်ရွှမ်းတဲ့ မျက်ဝန်းညိုနဲ့
စိုက်ကိုကြည့်ရမယ်...'

ငဝိန်ကဝင်ထောက်တယ်...။ ဒါကို ခင်မုံနဲ့မိပွားက...

'စမ်းကြည့်လိုက်လေ....'

'အမှန်ပဲ... ကဲ... လမ်းဖယ်... ရေအိုးရွက်လာတာ ဇက်နာလှပြီ...'

ဆိုပြီး သူတို့နှစ်ယောက်ကို ကျော်တက်လိုက်တယ်။ ဒါကဘီလူးက...

'ဟားဟား...သွားပါဗျား...သွားပါ...မကြာခင် ကျုပ် ရဲ့ချစ်သူဖြစ်ရမယ့်
ရည်းစားလောင်း မယားလောင်းလေး... လိုရာသွားပါ ဟားဟား....'

ဘီလူးရဲ့ရယ်သံက ဝန်းကျင်အနှံ့ပျံ့နဲ့နေတယ်...။ ခင်မုံနဲ့ မိပွားကတော့
သူတို့ကိုလှည့်မကြည့်တော့ဘူး...။ သိတယ်မဟုတ် လား... လှည့်ကြည့်ရင်
သူတို့ကိုစိုက်ကြည့်ပါတယ်ဆိုပြီး စွပ်စွဲ ဦးမယ်...။ ဒါကြောင့် ဘီလူးမထိတထိကလိ
ရယ်နေမှန်း သိသိကြီး နဲ့ကို ငြိမ်ခံပြီးလှည့်ထွက်သွားရတာ ...။ ခါတိုင်းဆို
ဘယ်နေမလဲ... စေ့စေ့ကြည့်ပြီးတော့ကို ပါးဘယ် ပြန်ညာပြန်
ခေါက်တိုဆွဲပစ်မိမှာ...။

ငဝိန်ကတော့ ဘာမှမပြောပါဘူး။ သူချစ်တဲ့မိပွားရဲ့ နောက်
ကျောအလှကို ရှုစားရင်းနဲ့ပဲ ငြိမ်ကျန်ခဲ့တယ်။ မိပွားရဲ့ နောက်ကျော ကလည်း
အဟုတ်လှတာ...။ စည်ပိုင်းကြီးလှိုမ့်သွားတဲ့အတိုင်း တငြိမ့်ငြိမ့်တလိမ့်လိမ့်နေတာ...။
ကိုယ့်လူတို့ ကိုယ်တိုင်မမြင်ဖူးတော့ ကျုပ်ပြောတာလွန်တယ်ထင်မှာပ...။

ညက မည်းနက်နေတာ...။

လမိုက်ညလည်းမဟုတ်ပါပဲ...လကတော်ရုံ မထွက်ဘူး ...။ အဲ
ထွက်ဦးတော့ လဆုတ်ရက်ဆိုတော့ လခြမ်းကွေး သေး
သေးလေးလောက်သာထွက်မှာ...။ ဒါကြောင့် သက်ကြီးခေါင်းချ ချိန်အလွန်ဆိုရင်
တစ်လံကွာလောက်မြင်ဖို့ အတော်ကြိုးစားရမှာ...။ ဒီအချိန်ဆိုရင်လည်း
ရွာကလူတွေအားလုံးအိပ်ကြပြီ။

မနက်အစောကြီးဆိုရင် ကိုယ့်ဆိုင်ရာအလုပ်၊ လယ်လုပ် ကိုင်း ထောင်
ထလုပ်ကြရဦးမှာကိုး...။ ဒါကြောင့် ရွာကလူတွေဆို အိပ်ချိန် ကို ညအနက်မခံဘူး...။
စောပြီး အိပ်ရာဝင်ကြတာချည့်ပဲ...။ အဲ ဒီညမှာ မအိပ်သေးတဲ့
လူတစ်ယောက်ရှိတယ်။

ရှေးခေတ်က ငတက်ပြားဆိုတဲ့ သူခိုးတော့ ခြေလှမ်းကို ဘယ်
လိုလှမ်းတယ်ရယ်တော့ မပြောတတ်ဘူး။ အဲဒီ လူကတော့ သူကြီးအိမ်စည်းရိုးနား
ခြေဖျားထောက်လှမ်းလာတယ်။ ညကလည်းမှောင်မည်းနေ တာဆိုတော့
ဘယ်သူရယ်လည်းမသဲကွဲဘူး။ အဲဒီ လူက ခြံစည်းရိုးဝ နားရောက်တော့
ခြေဖျားကိုထောက်ပြီး အထဲကိုမျှော်ကြည့်တယ်။

ဘာသံမှမကြားရဘူး...။

သူကြီးအိမ်က ခွေးမွေးတာမျိုးမရှိတော့ ခွေးဟောင်သံလည်း မကြား
ရဘူး။ သူကြီးက နှစ်လုံးပြုးပဲ လက်သပ်မွေးတာရယ်။ အဲဒီ နှစ်လုံးပြုးကလည်း
ထမဟောင်တတ်တော့ ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးတိတ် ဆိတ်နေတော့တာ..။
အခြေအနေအားလုံးက အငြိမ်။

ဘာလှုပ်ရှားမှုမှမရှိတော့မှ လူရိပ်စတင်ပြီး လှုပ်ရှားလိုက် တယ်။
ခြံစည်းရိုးကို လူတစ်ကိုယ်စာဖြလိုက်တယ်။ နောက်လေးဖက် ထောက်ပြီး
ခြံထဲလှမ်းဝင်လိုက်တယ်။

ခြံထဲရောက်ပြီဆိုတာနဲ့ လှစ်ခနဲနေအောင်ပြေးပြီး အိမ်ထောင့်
ပြေးကပ်နေလိုက်တယ်။ လှုပ်ရှားပုံက ပီရိတယ်။ ခြေလှမ်းတွေက ညင်သာတယ်။

နောက်... လေသာပြတင်းပေါက်ကို မရမကတွယ်တက် လိုက်တယ်။
ဒီရွာက သူခိုးသူဝှက်တွေမရှိတော့ အိမ်တိုင်းခြံတံခါး၊ အိမ်တံခါးတွေ
ပိတ်လေ့မရှိဘူး...။ အဲ သူခိုးဆိုလို့ ဘီလူးသူငယ်ချင်း ငပိန်တစ်ကောင်ပဲရှိတာ...။
ဒါကြောင့် ရွာမှာ ဘာပစ္စည်းပဲပျောက် ပျောက် သူ့ကိုသွားဖမ်းလိုက်ရင်မိပြီ။
အခုတော့ သူလည်းအဖမ်းခံရ ပေါင်းများတော့ မခိုးတော့ဘူး...။ တခြားအလုပ်လည်း
မလုပ်ဘူး။ တော်ရုံတန်ရုံ စားဖို့သောက်ဖို့ကတော့ တွေ့ရလူလိမ်စားလိုက်တယ်။
အေးရော...၊ ထားတော့... အခုလူရိပ်က လေသာပေါက်ကနေပြီး
အိမ်ထဲခုန်ချလိုက်တယ်။

သူရောက်နေတာက ဧည့်ခန်းကြီး...။ ဧည့်ခန်းမှာကလည်း ကုလားဗီရို
အကြီးကြီးနှစ်လုံးနဲ့ ဧည့်သည်လာရင် ထိုင်ရအောင် ထိုင်ခုံတွေရှိတယ်။
ထိုင်ခုံပေါ်မှာတော့ အလှစိုက် ပန်းအိုး၊ အိမ်ထောင့် မှာက တော်ရုံတန်ရုံ
လက်ဆောင်ပဏ္ဏာတွေတင်ဖို့ ကျွန်းခုံအမြင့် နှစ်လုံးရှိတယ်။ နောက်ပြီး
အလှဆွဲကြိမ်ခြင်း၊ မီးအိမ်၊ သောက်ရေအိုး စသည်ဖြင့် ဘာညာသာရ ကာတွေပေါ့
ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒါတွေက ကိစ္စမရှိဘူး...။ သူ့အတွက်လည်း
အရေးမကြီးဘူးထင်တယ်။ လှည့်ကို မကြည့်ဘူး။ သူ့အတွက်အရေးကြီးတာက...

သူကြီးက အိမ်ရှေ့ခန်းမှာ တစ်ယောက်တည်း စန့်စန့်ကြီး အိပ်နေတယ်။
သူ့ဗိုက်အိုးကြီးကလည်း တောင်းကြီးတစ်လုံး မှောက်တင် ထားသလိုပဲ
ဖောင်းပြည့်နေတာ...။ ဟောက်သံကလည်း ကျယ် သလားမမေးနဲ့ ။
ရွာဦးကျောင်းအိုးမောင်းခေါက်သံတောင် သူ့ ဟောက်သံလောက်
ကျယ်မှာမဟုတ်ဘူး။ သူ့ရဲ့ညာဘက်နံရံမှာ သူ့ရဲ့ လက်စွဲတော် နှစ်လုံးပြူးကြီး
ချိတ်ထားတယ်။ နှလုံးပြူးကိုမြင်တော့ လူရိပ်သဘောကျသွားတယ်ထင်တယ်။
အခန်းထဲဝင်ဖို့ ခြေလှမ်းပြင် လိုက်တယ်။ အဲဒီ အချိန်

မှာပဲသူကြီးကဆတ်ခနဲသူ့ဘက်လှည့် လာတယ်။ သူကြီးလှည့်လာတာလည်းမြင်ရော လူရိပ်တွန့်ခနဲဖြစ်သွားပြီး နံရံထောင့်ပြေးကပ်လိုက်တယ်။ သူ့နဖူးဆီက အလိုလိုနေရင်း ဇော ချွေးတွေ စိမ့်ထွက်လာတယ်။ နောက်တော့မှ သူကြီးဆီက ဟောက်သံ ပြန် ကြားရတော့မှ သက်ပြင်းချသံကြားရတော့တယ်။

မဖြစ်ဘူး...။ နှလုံးပြူးသွားဆွဲလို့ မဖြစ်ဘူးဆိုတာ စဉ်းစား မိပုံရတယ်...။ သူကြီးပုံက အအိပ်ဆတ်မယ့်ပုံ...။

ဒါကြောင့် အသာလေးခြေဖျားထောက်ပြီး နောက်တစ်ခန်းကို လှည့်ကြည့်လိုက်တယ်။

တွေ့ပြီ...။

ဒီဘက်အခန်းမှာတော့ သူကြီးကတော် ဒေါ်စာကြီးနဲ့ သူ့သမီး ခင်မူ...။ ဒီနှစ်ယောက်ကို မြင်တော့ လူရိပ် ရိပ်ရိပ်ကလေးပြူးတာ တွေ့လိုက်တယ်။ သူလိုချင်တာ ဒါဖြစ်မယ်...။

ဒါကြောင့် ခြေဖျားကိုထောက်၊ အသက်ကိုအောင့်ပြီး အခန်းထဲ ညင်ညင်သာသာ လှမ်းဝင်လိုက်တယ်။ နောက် အဲဒီ ခြေလှမ်းမျိုးနဲ့ပဲ အိပ်နေတဲ့လူနှစ်ယောက်ရဲ့ ခေါင်းရင်းကို ကျော်လွှားသွားလိုက်တယ်။ ဟိုနှစ်ယောက်ကတော့ အိပ်နေတာ သိုးလို့...။

ခေါင်းရင်းရောက်တော့ လူရိပ်အသာအယာဆောင့်ကြောင့် ထိုင်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ခင်မူကို အလိုကျတဲ့အပြုံးတွေနဲ့ စိုက်ကြည့် လိုက်တယ်။

အကြည့်လွှဲပြီး ခင်မူရဲ့ မျက်နှာလေးကို အားရပါးရ စိုက်ကြည့် လိုက်တယ်။ အပြစ်ကင်းစင်လှတဲ့မျက်နှာလေး...။ နေ့ခင်းဘက် မျက်နှာပေါ်ရောက်နေတဲ့ မာနရိပ်တွေ ခွာချထားသလိုမျိုး...။ အမြဲ တစေ ဒီလိုအပြစ်ကင်းစင်တဲ့ မျက်နှာကလေးနဲ့ပဲဆိုရင် ဘယ် လောက်ကျက်သရေ ရှိလိုက်မလဲ...။

လူရိပ်က အိပ်ပျော်နေတဲ့ ခင်မုံရဲ့အလှမှာ မျောပြီး ခင်မုံလေး ရဲ့ပါးကို ကိုင်ဖို့လုပ်တယ်။ နောက်မှ သတိရသွားပြီး ချက်ချင်း လက် ပြန်ရုပ်လိုက်တယ်။ ကိုင်လို့မဖြစ်သေးဘူး...။ လုပ်စရာက ရှိသေး တယ်မဟုတ်လား...။ လုပ်ရမယ့်ကိစ္စ မအောင်မြင်ခင် ဘာမှမှားယွင်း လို့ မဖြစ်သေးဘူးဆိုတာမှန်း စဉ်းစားမိပုံရတယ်...။ ဒါကြောင့် ကိုယ် ရှိန်ပြန်သတ်ရင်း အနေအထားပြင်လိုက်တယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို နားစွင့် လိုက်တယ်။ သူကြီးဟောက်သံဖောင်းဖောင်းကြီးမှတစ်ပါး အားလုံး တိတ်ဆိတ်...။

စိတ်ချရတဲ့ အနေအထားရောက်မှ လူရိပ် လက်သီးကို ဆုပ် အားယူပြီး အိပ်နေတဲ့နှစ်ယောက်နား,နား ကပ်အော်လိုက်တာက...

'သူခိုး...သူခိုး...သူခိုး...'

လူရိပ်ရဲ့ ကျယ်လောင်တဲ့အော်သံကြောင့် သူကြီး ကတော် ဒေါ်စာနဲ့ ခင်မုံ လန့်နိုးလာပြီး...

'အောင်မလေးတော့... သူခိုးတဲ့...'

'သူခိုးရဲ့ အမေတဲ့... သူခိုးတဲ့...'

ဆိုပြီး ဝုန်းခနဲထခုန်ကြတယ်။ ပြီးတော့ ကယောင်ကတမ်းနဲ့ အိပ်ခန်းအပြင်ဘက် ပြေးထွက်လိုက်တယ်...။ ပြီးတော့ အသံကျယ်ကျယ်နဲ့...

'သူခိုးတဲ့ဟေ့...သူခိုးတဲ့...'

'အဖေရဲ့...သူခိုးတဲ့တော့ သူခိုးတဲ့...'

သူတို့ရဲ့အော်သံကြောင့် တစ်ဘက်ခန်းမှာ အိပ်နေတဲ့ သူကြီး လန့်နိုးလာပြီး လက်စွဲတော် နှလုံးပြူးသေနတ်ဆွဲကာ...

'ဘယ်မှာလဲ သူခိုး... သူခိုးဘယ်မှာလဲ...၊ သူကြီး ဖိုးထင်တဲ့ကွ...'

ဆိုပြီး အိပ်ခန်းအပြင်ဘက် ပြေးထွက်လာတယ်။ သူကြီး အိမ်က

ဝရန်းသုန်းကားအသံလည်းကြားရော ပတ်ဝန်းကျင်ကပါ အား လုံးလန့်နိုးလာပြီး...

'ဟေ့ သူခိုးတဲ့...သူကြီးအိမ် သူခိုးကပ်လို့တဲ့...'

'ဟယ်...ဘယ်သူခိုးမို့လို့ သူကြီးအိမ်ကပ်ရတာ လဲ'

'ဘယ်မှာလဲ သူခိုး...ဘယ်မှာလဲသူခိုး၊ တွေ့ကြပြီပေါ့'

စသည်ဖြင့် ဆူညံကုန်တယ်။ အဲဒီ အချိန်မှာသူကြီးကလည်း နှလုံးပြူး
ကားယားကားယားနဲ့ အိမ်ရှေ့အိမ်နောက် လျှောက်ပြီး...

'ဘယ်မှာလဲ သူခိုး...ဘယ်မှာလဲ သူခိုး...ဘယ်သူခိုးမို့လို့
ဖိုးထင်အိမ်ကပ်ရဲတာလဲကွ...'

ဆိုပြီးအော်တယ်။ အဲဒီ အချိန်မှာ ရွာသားတွေကလည်း သူကြီးအိမ်ကို
သူခိုးဖမ်းဖို့ ဝိုင်းထားပြီးပြီ။ သူခိုးကပျောက်နေဆဲ ဘယ်မှာမှ သူခိုးကိုရှာမရတော့
သူကြီးစိတ်တိုသွားပြီး...

'ဟဲ့ မစာ... ခင်မို့... ဘယ်မှာလဲ သူခိုးက..'

သူကြီးအမေးကို ခင်မို့က...

'အိပ်ခန်းခေါင်းရင်းနားက ကပ်ပြီးအော်သံကြားရတာ ပဲ အဖေ...'

'ဟုတ်တယ် ကိုဖိုးထင်ရဲ့...'

ခင်မို့နဲ့ ဒေါ်စာစကားကြားတော့ သူကြီး အကြီးအကျယ် စိတ်
တိုသွားပြီး...

'ဟယ်... မဖြစ်နိုင်တာ...သူခိုးက အိပ်ခန်းခေါင်းရင်း
ဘယ့်နှယ့်ဝင်မှာတုန်း...'

သူကြီးအမေးမဆုံးလိုက်ဘူး။ ခင်မို့တို့ အိပ်ခန်းခေါင်းရင်းက
ကြားလိုက်ရတဲ့အသံက...

'ဟုတ်တယ်ဗျို့...သူခိုးက ဒီမှာ...ဒီမှာရှိနေတာ'

ဆိုပြီး အော်သံကြားတယ်။ အဲဒီ အသံလည်းကြားရော သူကြီး
မျက်လုံးပြူးသွားပြီး...

'ဟင်..သူခိုးက အိပ်ခန်းထဲရှိနေတယ်တဲ့...ကဲ.. လူပါးဝ တဲ့သူခိုး
တွေ့ကြသေးတာပါ... ဟဲ့... နင်တို့ပါလိုက်ခဲ့...'

ဆိုပြီး အောက်လင်းဓာတ်မီးကြီးဆွဲပြီး သုံးယောက်သား အခန်းထဲ
လှမ်းဝင်လိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ...

'ဟင်'

'အလို'

'အို'

အခန်းထဲ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်နေသူကို မြင်တော့ အားလုံး
အံ့အားသင့်ပြီး ကြောင်ငေးသွားတယ်။ ပြီးတော့ သုံးယောက်လုံးဆီက
အာမေဍိတ်သံပြိုင်တူထွက်လာတယ်။

'ဘီလူး'

ဟုတ်ပါတယ်။ ဘီလူးပါ။ သူကြီးနှစ်လုံးပြူးကြီးနဲ့ ချိန်ထား တာတောင်
စပ်ဖြဖြမျက်နှာနဲ့ ဘီလူး...။ သူ့ကို သုံးယောက်လုံးစိုက် ကြည့် နေတာမြင်တော့
အားရဝမ်းသားနဲ့ ထအော်တယ်။

'ဟား ဟား... ဘာတတ်နိုင်သေးလဲကွ... ဘာတတ်နိုင် သေးလဲ...
နင်အခုတော့ ငါ့ကို စိုက်ကြည့်ရပြီ မဟုတ်လား ခင်မူ... နင်တို့သားအဖ
သုံးယောက်လုံး ငါ့ကို စိုက်ကြည့်နိုင်ရင် ငါ့ကို လက်ထပ် မယ်ဆို... ဟားဟား... ငါကွ
ဘီလူး... ဒီဘဝသူကြီးသမီး အလှကလေးနဲ့ အိုရချည်သေးရဲ့ ဟားဟား'

ဘီလူးက သူ့စကားကို သူသဘောကျစွာ တဟားဟားရယ် တယ်။ အဲဒီ

တော့ ခင်မူလည်း သူ့စကားကို သူ ပြန်သတိရသွားပြီး 'အို' ဆိုတဲ့ အာမေဍိတ်သံနဲ့အတူ တစ်ဖက်လှည့်သွားတယ်။ ဒါကို အကြောင်းမသိသေးတဲ့ သူကြီးဖိုးထင်က နှစ်လုံးပြူးကြီးထိုးချိန်ပြီး...

'ဟေ့ကောင်... မင်း ဘာစကားတွေ ပြောနေတာလဲ၊ မင်း ငါ့အိမ်ကိုဝင်တာ ဘာခိုးချင်တာလဲ... ဘာခိုးပြီးပြီလဲ မှန်မှန်ပြော စမ်း...'

သူကြီးစကားကို ဘီလူးက သူ့လက်သေးသေးရှေ့ကာ ပြီး...

'ကျုပ် ဘာမှမခိုးပါဘူး သူကြီး... ပစ္စည်းဆို ဘာပစ္စည်းမှ မခိုးပါဘူး... အဲ ဒါပေမယ့် သူကြီးတို့မိသားစုသုံးယောက်ဆီက အကြည့်လေးသာ လာခိုးတာပါ..'

'ဘာကွ'

ဘီလူးစကားကို သူကြီးက နားမရှင်းဘူးဖြစ်သွားတယ်။ အကြောင်းသိနေတဲ့ ခင်မူကသာ မျက်နှာလေးရဲတက်သွားပြီး...

'သူပြောတာ မယုံနဲ့အဖေ... သူလိမ်ညာပြောနေတာ'

ဆိုပြီး ဝင်အော်တယ်။ ဒါကို ဘီလူးက အောင်နိုင်သူအပြိုး ပြိုး လိုက်ပြီး...

'ဟားဟား...ကိုလှဦးက မုသာဝါဒကံမကျူးလွန်ပါ ဘူး...အေး မုသာဝါဒကျူးလွန်တဲ့သူသာ ငရဲကြီးရှစ်ထပ်မှာ ချိုး(ဂျိုး) ကပ်တတ်တယ်ဆိုတာ မှတ်ထားလိုက်ပါ...'

ဘီလူးစကားကြောင့် ခင်မူတွန့်ဝင်သွားတယ်။ ဟုတ်သလေ။ သူက ငရဲကြီးမှာကြောက်လို့ ဘယ်တုန်းကမှ လိမ်ညာပြောခဲ့သူမဟုတ်တာ...။ အခု ဒီကိစ္စမှာသာ မုသာဝါဒကံ ကျူးလွန်မိပြီ ဖြစ်တဲ့အတွက် ငရဲကျမှာ ကြောက်သွားတာပေါ့။

ဒါကို အကြောင်းမသိတဲ့ သူကြီးက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက် ပြီး...

'ဟေ့ကောင် လှဦး... စကားကို ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ပြောမနေ နဲ့... မင်း

ဘာအကြံအစည်နဲ့ အိမ်ထဲဝင်တာလဲ... မြန်မြန်ပြော စမ်း... ငါလက်ယားလာပြီနော်...
ဟင်းဟင်း...'

သူကြီး နှစ်လုံးပြုးခလုတ်ကွင်းကို လက်တင်ရင်း အံ့ကြိတ်ပြော တယ်။
ဒီတော့မှ ဘီလူးပျာပျာသလဲဖြစ်သွားတယ်။ သိတယ်မဟုတ် လား...
သူကြီးနှစ်လုံးပြုးက အကြောင်းရွေးတာရယ် မဟုတ်ဘူး။

'ကျုပ် ကျုပ်ရှင်းပြပါမယ် သူကြီး...ဒီလိုပါ...'

ဆိုပြီး လုံခြည်လေး ရင်ခေါင်းစည်းပြီးထရပ်လိုက်တယ် ပြီးမှ...

'သူကြီးသမီးအချောအလှပဂေးလေး...'

'လိုရင်းပြောကွာ...'

သူကြီးက လျှာရှည်နေတဲ့ ဘီလူးကို ဖြတ်ငေါက်တယ်။ ဘီလူး က
တံတွေးကို ဂလုခနဲမျိုချလိုက်ပြီး ...

'ဒီလိုပါ သူကြီး...သူကြီးရဲ့သမီးချောလေး ခင်မူက ကျုပ်ကို
ကတိပေးထားပါတယ်... သူသာ ကျွန်တော့်ကို စိုက်ကြည့်မိရင် သူနဲ့ ကျွန်တော်
ချစ်သူဖြစ်ပြီလို့ အသိအမှတ်ပြုလိုက်ပါတဲ့...'

'ဟေ...'

သူကြီးမျက်လုံးပြုးထွက်လာတယ်။ ဒေါ်စာက "အလိုတော်"
ဆိုပြီးခါးထောက်တယ်။ ဘီလူးကဆက်ပြီး...

'နောက်ပြီး သူကြီးရယ်၊ သူကြီးကတော်ရယ်၊ ခင်မူရယ် သုံး
ယောက်စလုံး ကျုပ်ကိုစိုက်ကြည့်တဲ့နေ့ဟာ ကျုပ်ကို သူလက်ထပ်မယ့် နေ့ပဲလို့လည်း
ဆိုထားပြန်ပါတယ်ဗျာ...'

'အလို...'

'ဟင်...'

သူကြီးရော သူကြီးကတော်ပါ ဘီလူးကို ကြောင်ငေးပြီး ကြည့်နေတယ်။ နောက် ခင်မုံကို ပြန်ဝေကြည့်ကြတယ်။ ခင်မုံ ကတော့ ခေါင်းလေးငုံပြီး မဟုတ်ဘူး... မဟုတ်ဘူးဆိုပြီး ငြင်းတယ်။ ဘီလူးကတော့ မာန်တွေတက်ပြီး ဆက်ပြောတုန်း...။

'အဲဒါကြောင့် ကျုပ်က ဟောဒီခင်မုံ နှမလေးနဲ့ တစ်ခါတည်း လက်ထပ်ရအောင် အိမ်ခေါင်းရင်း ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ပြီး သူခိုး သူခိုး သူခိုးလို့ သုံးကြိမ်သုံးခါအော်မိတာပါ...'

'ဟေ...'

'အလို...'

သူကြီးရော သူကြီးကတော်ပါ ပါးစပ်အကျယ်ကြီး ဟနေ တယ်။ ခင်မုံက မျက်ရည်စမ်းတမ်းစမ်းတမ်းနဲ့ ခေါင်းငုံ့နေတယ်။ ပြဿနာက ဘယ်လိုဖြေရှင်းရမှန်းမသိဘူး။ လူတွေကလည်း အုံနေပြီ။ အားလုံးကလည်း ဒါကိုကြားပြီး ဧဝဧဝါ ဖြစ်နေကြတယ်။ ဘီလူးက ဘာမှလည်း ခိုးတာမဟုတ်ပဲ သူတို့ စိုက်ကြည့်ရုံလောက်သာ လာလုပ် တာဆိုတော့ ပြောရလည်း ခက်နေတယ်။ အားလုံး အငိုက်မိခံရသူလို ငုတ်တုတ်တွေ မေ့နေကြတာ...။ ဒါကို အခွင့်အရေးသမား ဘီလူးက တစ်ဆင့်တက်ပြီး...

'လူမှာကတိ၊ မင်းမှာသစ္စာတဲ့ သူကြီးရဲ့....သူကြီးတို့ သုံးယောက်လုံး ကျုပ်ကိုစိုက်ကြည့်မိတယ်ဟုတ်...'

လှဦးအမေးကို သူကြီးကခေါင်းကုတ်ပြီး...

'အေးလကွာ...သူခိုးဆိုတော့ ဘယ်သူလဲဆိုပြီး စိုက်ကြည့် မိ တာပေါ့...'

သူကြီးစကားကို ဘီလူးအားတက်ပြီး...

'ဟုတ်ပြီ... သူကြီးသမီးခင်မုံကလည်း မောင်ကြီး လှဦးက

သုံးယောက်လုံး စေ့စေ့ကြည့်မိရင် လက်ထပ်ပါ့မယ်လို့ ကတိပေး
ထားခဲ့ဖူးတယ်နော်...'

ခင်မှုပျာပျာသလဲဖြစ်သွားပြီး...

'အို... ဒါက စကားအဖြစ်ပြောတာ...'

ခင်မှုစကားကို ဘီလူးလှဦးက မိန့်မိန့်ကြီးပြီးလိုက် ပြီး ...

'စကားအဖြစ်ပြောတာမလုပ်နဲ့လေ... ရှေးခေတ်ကလည်း
နှုတ်မစောင့်စည်းလို့ သူဌေးသမီးမာဇာဏိတ နောင်ဘဝ ပြိတ္တာဖြစ်သွား ရတဲ့
သာဓကတွေရှိခဲ့တယ်... ကိုယ်က ခင်မှုကို မဖြစ်စေချင်လို့ ပြောတာပါ'

ဘီလူးစကားက ဟုတ်လား မဟုတ်လားမသိဘူး။ ဒါပေမယ့်
ပြိတ္တာကြောက်တဲ့ ခင်မှု တွန့်ပါတွန့်ဝင်သွားတယ်။ ဒါကို ဘီလူးက
သူကြီးဘက်ပြန်လှည့်ပြီး...

'ကိုင်း... သူကြီး လူမှာကတိ မင်းမှာ သစ္စာဆိုတဲ့ အတိုင်း
ကတိသစ္စာတည်ကြည်စွာ သူကြီးသမီးခင်မှုနဲ့ ကျုပ်ကို ခုမနှေး လက်
ဆက်ပေးပါတော့...'

ဆိုပြီး ဘီလူးအားရပါးရ လက်ထုတ်ပေးတယ်။ ဘီလူးရဲ့
လက်မည်းမည်းကိုမြင်မှ သူကြီးစိတ်ဆိုးသွားပြီး...

'ဘာကွ...မင်းကို ငါ့သမီးနဲ့ လက်ဆက်ပေးရမယ် ဟုတ် လား...
အောင်မာ အနုလက်နဲ့ ရွှေခွက်နှိုက်ချင်တာပေါ့လေ... ငါ့သမီးလက်တော့မရဘူး
ငါ့လက်ပဲရမယ်... ကိုင်းကွာ...'

ဆိုပြီး သူကြီးက ဘီလူးဆီပြေးသွားပြီး သူ့လက်ဖဝါးကြီးနဲ့
ဘီလူးဇက်ပိုးကို ဖြောင်းခနဲအုပ်ချလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ဘီလူးကို လည်
ကုပ်ကဆွဲပြီး...

'အေး...ဒါမှ မင်းထပ်ပြီး လက်ဆက်ချင်ရင်တော့ ထိတ်တုံးနဲ့ သာ
ဆက်ပေရော...'

ဆိုပြီး အိမ်အောက်ဆွဲချပြီး အိမ်အောက်ကထိတ်တုံးမှာ ဂျိုင်းဆို
ခြေထိတ်ခတ်ပေးလိုက်တော့တယ်။

ဒီလိုနဲ့ ဘီလူးဟာ ခင်မုံကလေးနဲ့မညားဘဲ ဒွာရရှစ်ပေါက်ရှိတဲ့
ထိတ်တုံးနဲ့ တစ်ညတာညားပြီး လူပျိုရည်ပျက်ခဲ့ရတော့တယ်။

*